

Het parket bij de Hoge Raad

Een zelfstandig onderdeel binnen de Hoge Raad is het parket met aan het hoofd de procureur-generaal. Van het parket maken naast de procureur-generaal en de plaatsvervangend procureur-generaal, advocaten-generaal (AG) deel uit. Het parket is onafhankelijk en maakt geen deel uit van het Openbaar Ministerie. Het parket is onderverdeeld in drie secties: civiel recht, strafrecht en belastingrecht. De belangrijkste taak van het parket is het geven van juridische adviezen in zaken, zogenoemde conclusies, aan de Hoge Raad. Die worden door de leden van het parket in onafhankelijkheid genomen. In totaal werden in 2024 1.391 conclusies genomen: 344 in civiele zaken, 916 in strafzaken en 131 in belastingzaken.

Daarnaast heeft de procureur-generaal een aantal bijzondere taken. Zo kan hij cassatie in het belang der wet instellen om een uitspraak van de Hoge Raad te krijgen over een rechtsvraag zonder dat dit gevolgen heeft voor een (reeds afgesloten) zaak. Ook is de procureur-generaal de enige die bevoegd is tot de strafrechtelijke vervolging van bewindspersonen of Kamerleden, overigens pas na hiertoe opdracht te hebben gekregen van de regering of de Tweede Kamer. Als aangifte wordt gedaan tegen bewindspersonen of Kamerleden voert de procureur-generaal eerst een oriënterend onderzoek uit om te bezien of er aanknopingspunten zijn voor opsporing. Andere taken hebben betrekking op het toezicht op de gegevensverwerking door gerechten en het parket bij de Hoge Raad, het toezicht op het Openbaar Ministerie, de interne en externe klachtregeling en de herziening in strafzaken.

De bijzondere taken van de procureur-generaal komen in dit deel aan bod.

Cassatie in het belang der wet

Een van de bijzondere taken van de procureur-generaal is het vorderen van cassatie in het belang der wet. Dit buitengewone rechtsmiddel is een instrument om een beslissing van de Hoge Raad te krijgen over een rechtsvraag die in het belang van rechtseenheid of rechtsontwikkeling moet worden beantwoord en die niet of niet tijdig via een gewoon cassatieberoep aan de Hoge Raad kan worden voorgelegd.

Meer informatie over cassatie in het belang der wet en overzichten van de ingediende en te verwachten vorderingen zijn te vinden op de [website](#) van de Hoge Raad.

Verzoeken

In 2024 zijn 38 verzoeken om cassatie in het belang der wet in te stellen binnengekomen bij de procureur-generaal. Dit zijn er acht meer dan het jaar hiervoor.

In de verslagperiode zijn achttien afwijzingsbrieven verzonden op verzoeken tot het instellen van cassatie in het belang der wet. Dit zijn er acht minder dan een jaar eerder. De meest voorkomende reden voor het afwijzen van een verzoek was dat er geen sprake was van een rechtsvraag die met het oog op de rechtseenheid en rechtsontwikkeling opheldering behoefde, bijvoorbeeld omdat onvoldoende was gebleken van verdeeldheid in de rechtspraak over de beantwoording van de rechtsvraag.

Vorderingen en uitspraken

In 2024 zijn twaalf vorderingen tot cassatie in het belang der wet ingediend. Dat zijn er zeven meer dan vorig jaar. Het betroffen zes civielrechtelijke zaken, vijf strafzaken en één fiscale zaak.

WHOA-akkoord

Een zaak waarin een vordering tot cassatie in het belang der wet werd ingediend betrof de Wet homologatie onderhands akkoord (WHOA). De WHOA is op 1 januari 2021 in werking getreden. Deze wet biedt levensvatbare bedrijven die in financiële moeilijkheden verkeren de mogelijkheid om door een akkoord hun schulden te herstructureren. Een WHOA-akkoord heeft als doel de schuldeisers ertoe te bewegen afstand te doen van een deel van hun rechten. Een akkoord komt alleen tot stand als voldoende schuldeisers vóór het akkoord stemmen. De rechtbank moet het akkoord bovendien goedkeuren. Dit goedkeuringsvereiste geldt onder meer om degenen die tegen het akkoord hebben gestemd, te beschermen tegen oneerlijke en onwettige afspraken. Als de rechtbank het akkoord goedkeurt ('homologeert'), zijn ook de schuldeisers die tegen hebben gestemd daaraan gebonden. Van de WHOA wordt veel gebruikgemaakt, onder meer door grote ondernemingen. De belangen, zowel van de onderneming als van de schuldeisers, zijn vaak groot.

De vordering was gericht tegen een vonnis waarbij de rechtbank het WHOA-akkoord heeft goedgekeurd dat IHC Merwede Holding B.V. (IHC) aan een deel van haar schuldeisers heeft aangeboden. Volgens het akkoord werden de financiers verplicht om in de toekomst op grond van de bestaande financieringsovereenkomst nieuwe financiering te blijven verstrekken. De financieringsovereenkomst was bij het akkoord echter op een aantal belangrijke punten gewijzigd, zodat de uitgangspunten en voorwaarden waaronder de nieuwe financiering verleend moet worden waren gewijzigd. De rechtbank oordeelde dat het opleggen van deze verplichting – dus de verplichting om nieuwe financiering op gewijzigde voorwaarden te verstrekken – op grond van de WHOA mogelijk is. Naar aanleiding van het vonnis in deze zaak was in de vakliteratuur de vraag gerezen of door een WHOA-akkoord de voorwaarden van bestaande verplichtingen kunnen worden gewijzigd, omdat de tekst van de wet alleen de mogelijkheid noemt van het gedwongen wijzigen van de rechten van schuldeisers. Gelet op het belang van deze vraag en het feit dat partijen zelf volgens de wet niet de mogelijkheid hebben om hoger beroep of cassatieberoep in te stellen tegen de goedkeuring van een WHOA-akkoord door de rechtbank, besloot de procureur-generaal cassatie in het belang der wet in te stellen. Hij heeft er daarbij voor gekozen om belanghebbenden en geïnteresseerden de mogelijkheid te geven om zich uit te laten over genoemde vraag, opdat de vordering op zo volledig mogelijke informatie berustte. Van deze mogelijkheid is door verschillende organisaties en personen gebruikgemaakt. De reacties zijn openbaar gemaakt en zijn te vinden op de [website](#) van de Hoge Raad. In navolging van de advocaat-generaal die namens de procureur-generaal de vordering indiende, oordeelde de Hoge Raad dat het niet mogelijk is om bij een WHOA-akkoord financiers te dwingen eerder toegezegde financiering te verstrekken onder gewijzigde voorwaarden. Een WHOA-akkoord kan wel de rechten van schuldeisers beperken, maar niet hun verplichtingen wijzigen.

Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:346](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1533](#).

Term 'veroordeeld wegens misdrijf' als bedoeld in Landsverordening integriteit (kandidaat-)ministers van het land Curaçao

Een andere zaak waarin een vordering tot cassatie in het belang der wet werd ingediend betrof een civiele zaak tegen het land Curaçao waarin een voormalig kandidaat-minister een verklaring voor recht had gevorderd dat hij niet was 'veroordeeld wegens misdrijf' als bedoeld in artikel 7 lid 1, onder a, van de Landsverordening integriteit (kandidaat-)ministers om alsnog in aanmerking te komen voor een ministerspost. Hij had eerder zijn kandidatuur teruggetrokken nadat was gebleken dat hij in het verleden is veroordeeld voor een misdrijf zonder dat er een straf of maatregel was opgelegd (een zogenoemd rechterlijk pardon). Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: Hof) oordeelde dat hij niet was 'veroordeeld wegens misdrijf' als bedoeld in de genoemde bepaling. De procureur-generaal diende een vordering tot cassatie in het belang der wet in. Hij behandelde in zijn vordering onder meer de totstandkomingsgeschiedenis van het rechterlijk pardon en kwam tot de slotsom dat het rechterlijk pardon aangemerkt dient te worden als een veroordeling. De Hoge Raad is het daarmee eens.

Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:354](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:917](#).

Wraking vanwege deelname aan professionele werkgroep

Naar aanleiding van een aanbeveling van de Commissie cassatie in het belang der wet werd in de verslagperiode een vordering tot cassatie in het belang der wet ingediend tegen een beslissing van de wrakingskamer van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg.

Als één van de partijen in een rechtszaak de indruk heeft dat de rechter partijdig ofwel vooringenomen is, kan hij verzoeken om de rechter te laten vervangen door een andere rechter. Dit heet een wrakingsverzoek. Een wrakingsverzoek wordt behandeld door een wrakingskamer. In de zaak waar het hier om ging had een vrouw een tuchtklacht ingediend tegen een radioloog. Vervolgens diende zij een wrakingsverzoek in omdat een lid van het Centraal Tuchtcollege dat de tuchtklacht moest behandelen een bekende was van de door haar aangeklaagde radioloog. Beiden waren lid van de werkgroep Tuchtrecht. Zij zagen elkaar ten minste één keer per jaar bij de jaarlijkse bijeenkomst van deze werkgroep. De wrakingskamer wees het verzoek tot wraking toe. Volgens de wrakingskamer was de deelname van de twee beroepsgenoten in dezelfde werkgroep met een relatief kleine omvang van tien leden waarin tuchtrechtelijke uitspraken werden besproken, een objectief gegeven dat bij de vrouw de vrees heeft kunnen doen ontstaan dat er tussen beide leden onvoldoende distantie was om het professioneel handelen van de radioloog zonder vooringenomenheid te kunnen beoordelen. De advocaat-generaal die namens de procureur-generaal de vordering tot cassatie in het belang der wet indiende, wees er in zijn vordering op dat het vaste rechtspraak is van het Europees Hof voor de Rechten voor de Mens en van de Hoge Raad dat een rechter uit hoofde van zijn aanstelling moet worden vermoed onpartijdig te zijn, tenzij zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen die zwaarwegende aanwijzingen opleveren dat hij een vooringenomenheid koestert die bij de verzoeker tot wraking een objectieve vrees oplevert. Gezien dat uitgangspunt is volgens de advocaat-generaal de enkele deelname aan een professionele werkgroep, ook als deze beperkt van omvang is, door zowel een lid van een tuchtcollege als de beklagde, op zichzelf onvoldoende voor het oordeel dat zich omstandigheden voordoen waardoor de schijn gewekt kan worden dat de rechterlijke

onpartijdigheid schade zou kunnen lijden. De wrakingskamer van het Centraal Tuchtcollege heeft dit volgens de advocaat-generaal miskend. Aanvullende omstandigheden die wél een objectief aanknopingspunt kunnen vormen voor die vrees zijn door de wrakingskamer niet vastgesteld.

De Hoge Raad heeft begin 2025 uitspraak gedaan in deze zaak. De Hoge Raad oordeelt dat het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg het wrakingsverzoek kon toewijzen. Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg moest beoordelen of de feiten die verzoekster had gesteld, haar vrees voor vooringenomenheid objectief rechtvaardigden. Een oordeel daarover hangt af van de omstandigheden van het geval. De Hoge Raad stelt vast dat de wrakingskamer van het Centraal Tuchtcollege bij de beoordeling van het wrakingsverzoek de juiste maatstaf heeft gebruikt. Bij het oordeel of in een concreet geval aan deze maatstaf is voldaan, komt het Centraal Tuchtcollege als wrakingsrechter ruime beoordelingsvrijheid toe. In deze zaak berust het verzoek tot wraking erop dat het lid-beroepsgenoot samen met de aangeklaagde radioloog, die dus procespartij is, deel uitmaakt van een kleine werkgroep waarin tuchtrechtelijke uitspraken worden besproken. Niet gezegd kan worden dat een wrakingsverzoek nooit kan worden toegewezen als het uitsluitend op die grond berust. Het oordeel van het Centraal Tuchtcollege geeft daarom volgens de Hoge Raad geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Hieruit volgt dat de wrakingsbeslissing in stand kan blijven.

Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:858](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2025:87](#).

De overige zaken waarin in 2024 vorderingen werden ingediend betroffen:

Civiel recht

- De vraag of de Gecertificeerde Instelling in een procedure tussen ouders over gezag en/of omgang belanghebbende is. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:434](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1079](#).
- De vraag of de enkelvoudig rechtsprekende kantonrechter in civiele procedures een kantonzaak kan verwijzen naar een meervoudige kamer van kantonrechters. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:644](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1724](#).
- De vraag of de kantonrechter dan wel de gewone civiele kamer van de rechtbank bevoegd is om te oordelen over aanspraken die zijn gegrond op art. 4:29 en 4:30 BW over zogenoemde verzorgingsvruchtgebruiken. De rechtsvraag is door de Commissie cassatie in het belang der wet onder de aandacht van de procureur-generaal gebracht. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:1129](#). De Hoge Raad heeft nog geen uitspraak gedaan.

Strafrecht

- De vraag in welke gevallen en onder welke voorwaarden de kosten die een belanghebbende heeft moeten maken in verband met de behandeling van het bezwaar of van het administratief beroep tegen een sanctie als bedoeld in de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften voor vergoeding in aanmerking komen. Ook de vraag welke consequenties de overschrijding van de redelijke termijn van berechting moet hebben op de vergoeding van de proceskosten komt aan de orde. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:376](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1012](#).
- De vraag of tegen een afwijzende beslissing van de rechtbank op een verzoek tot

- schorsing van de uitleveringsdetentie hoger beroep openstaat. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:825](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1735](#).
- De vraag wanneer redelijkerwijs is aan te nemen dat het bepalen en verwerken van een DNA-profiel gelet op de aard van het misdrijf niet van betekenis zal kunnen zijn voor de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van misdrijven (art. 2, eerste lid, sub b Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden). Daarbij is ook de vraag aan de orde of de aard van het misdrijf uit de wettelijke rubricering dient te worden afgeleid, uit de omstandigheden van het geval, of uit beide. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:763](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1694](#).
 - Diverse rechtsvragen betreffende de problematiek van de dadelijk uitvoerbaar verklaarde terbeschikkingstelling met voorwaarden. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:656](#) en voor de uitspraak van de Hoge Raad [ECLI:NL:HR:2024:1729](#).
 - De vraag of een beslissing tot omzetting van de taakstraf in vervangende hechtenis als bedoeld in art. 6:3:3 Sv moet zijn ondertekend en gedagtekend. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:1388](#). De Hoge Raad heeft nog geen uitspraak gedaan.

Fiscaal recht

- De vraag of goed koopmansgebruik winstneming toestaat door opwaardering van activa met het oog op voorkoming van verliesverdamping en de vraag of voldoende procesbelang bestaat bij bezwaar en beroep tegen de weigering van die winstneming als de aanslag over het desbetreffende jaar er niet lager van wordt en – anders dan in [ECLI:NL:HR:2024:265](#) – een verliesverrekeningsbeschikking als rechtsingang ontbreekt. Zie voor de vordering [ECLI:NL:PHR:2024:777](#). De Hoge Raad heeft nog geen uitspraak gedaan.

Herziening

Ter voorbereiding van een herzieningsaanvraag, kan een veroordeelde de procureur-generaal bij de Hoge Raad verzoeken nader onderzoek te doen. Nadat in 2023 verzoeken waren uitgebleven, zijn er in 2024 vier verzoeken binnengekomen.

Twee verzoeken betroffen de zaak die bekend is als de Arnhemse villamoord. Daarbij gaat het telkens om een veroordeling tot een gevangenisstraf van 12 jaar in 2000 wegens medeplegen van diefstal met geweldpleging tegen twee personen die de dood van een persoon ten gevolge heeft gehad. Het betreft in beide zaken een tweede verzoek tot nader onderzoek. Na eerdere verzoeken tot nader onderzoek heeft de Hoge Raad in 2021 herzieningsaanvragen in deze zaak afgewezen. De verzoeken zijn in het verslagjaar voor advies naar de adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS) gestuurd. In het verslagjaar heeft de ACAS nog geen advies uitgebracht.

Een ander verzoek betreft een veroordeling in 2017 tot levenslang wegens onder meer twee moorden. De Hoge Raad heeft het hiertegen ingestelde cassatieberoep in 2019 verworpen. Het vierde verzoek heeft betrekking op een veroordeling in 1993 wegens verkrachting tot een gevangenisstraf van een jaar met oplegging van TBS met bevel tot verpleging van overheidswege. Op beide verzoeken is in het verslagjaar nog niet beslist.

Eerdere verzoeken

Een verzoek uit 2018 dat betrekking heeft op een veroordeling in 2011 tot levenslang wegens oorlogsmisdrijven tijdens het gewapend conflict in Rwanda in 1994, is in 2018 naar de ACAS doorgestuurd voor advies. In 2023 heeft de ACAS advies uitgebracht. Begin 2024 is het verzoek, in navolging van het advies van de ACAS, deels toegewezen. [Meer informatie over de beslissing.](#)

Herziening ten nadele van de gewezen verdachte

De wet biedt ook de bijzondere mogelijkheid dat op aanvraag van het College van procureurs-generaal van het Openbaar Ministerie een onherroepelijke einduitspraak van de rechter in Nederland die vrijspraak of ontslag van alle rechtsvervolging inhoudt ten nadele van de gewezen verdachte wordt herzien. Een dergelijke aanvraag heeft nog nooit tot een herziening ten nadele van de gewezen verdachte geleid. In 2024 is herziening ten nadele van een gewezen verdachte niet aan de orde geweest.

Schorsing en ontslag van rechters en disciplinaire maatregelen

In bepaalde gevallen kunnen rechters worden geschorst of ontslagen door de Hoge Raad, bijvoorbeeld bij ziekte, gebleken ongeschiktheid voor het rechterlijk ambt of een veroordeling wegens misdrijf. Ook kan de Hoge Raad een disciplinaire maatregel opleggen, bijvoorbeeld als een rechter ernstig nadeel heeft toegebracht aan de goede gang van zaken bij de rechtspraak of het daarin te stellen vertrouwen. De wettelijke procedure houdt in dat de Hoge Raad een beslissing tot schorsing, ontslag of oplegging van een disciplinaire maatregel neemt op vordering van de procureur-generaal. De vordering geschiedt ambtshalve dan wel naar aanleiding van een verzoek van de president van het gerecht waar de desbetreffende rechter werkzaam is. De disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping kan ook worden opgelegd door de gerechtspresident zelf.

In de verslagperiode is geen vordering bij de Hoge Raad ingediend tot schorsing of ontslag van een rechter dan wel tot het opleggen van een disciplinaire maatregel.

In de tweede helft van het verslagjaar is een verzoek van een gerechtspresident ingekomen tot het indienen van een vordering tot ontslag van een rechter-plaatsvervanger die geruime tijd niet was opgeroepen nadat de opleiding niet met goed gevolg was afgerond. Het ontslag van een rechter-plaatsvervanger geschiedt, net als dat van andere rechters, door de Hoge Raad op vordering van de procureur-generaal. Aan het einde van het verslagjaar was het verzoek nog in behandeling.

Het komt voor dat incidenten waarbij een rechter is betrokken onder de aandacht komen van de procureur-generaal bij de Hoge Raad. Ook als die gebeurtenissen geen aanleiding geven om een vordering tot een sanctie in te stellen, kunnen zij wel aanleiding zijn voor een evaluerend gesprek van de procureur-generaal met de betrokken rechter.

In één zaak was aangifte tegen een rechter gedaan wegens schending van het ambtsgeheim. Het Openbaar Ministerie sepondeerde de zaak. De gerechtspresident bracht de kwestie onder de aandacht van de procureur-generaal. De procureur-generaal heeft een reflectief gesprek gevoerd met de betrokken rechter.

Andere personen dan gerechtspresidenten kunnen de procureur-generaal verzoeken gebruik te maken van zijn ambtshalve bevoegdheid tot het instellen van een vordering bij de Hoge Raad. Een dergelijk persoonlijk verzoek heeft veelal een ander karakter dan een rechtspositioneel verzoek van een gerechtspresident. In de verslagperiode deden zich twee gevallen voor. In één geval heeft de procureur-generaal gesprekken met betrokkenen gevoerd. De behandeling was aan het einde van het verslagjaar nog niet afgerond. In het andere geval betrof de melding optreden van de rechter buiten diens rechterlijke functie, in zijn hoedanigheid van bewindvoerder. De procureur-generaal zag in de door de rechtzoekende gestelde gedragingen van de rechter/bewindvoerder geen wettelijke grond voor oplegging van een disciplinaire maatregel.

Strafrechtelijke vervolging van bewindspersonen of Kamerleden

In een [Protocol](#) is omschreven op welke wijze wordt omgegaan met aangiften over ambtsdelicten van bewindspersonen en Kamerleden die binnenkomen bij een ministerie, het Openbaar Ministerie of bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad. De procureur-generaal kan in zo'n geval de minister van Justitie en Veiligheid informeren over de vraag of er aanknopingspunten zijn voor een opsporingsonderzoek. Hij doet dit na het verrichten van een oriënterend onderzoek.

Voorgenomen oriënterend onderzoek

In 2024 ontving de procureur-generaal via de hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket aangiften die zijn gedaan tegen verschillende (voormalige) bewindspersonen wegens (onder meer) medeplichtigheid aan door Israël gepleegde oorlogsmisdrijven door (onder meer) het leveren van reserve-onderdelen voor F-35 gevechtsvliegtuigen aan Israël. Volgens de procureur-generaal zijn de aangiften in elk geval ten dele aan te merken als aangiften in de zin van het Protocol inzake de behandeling van aangiften bij een ministerie, het Openbaar Ministerie of de procureur-generaal bij de Hoge Raad tegen leden van de Staten-Generaal, Ministers en Staatssecretarissen (hierna: het Protocol). De procureur-generaal is dan ook voornemens om een oriënterend onderzoek te verrichten dat is gericht op de vraag of er aanknopingspunten zijn voor een opsporingsonderzoek. Hij wacht echter eerst de uitkomst af van de cassatieprocedure in de civiele zaak waarin het gerechtshof Den Haag op 12 februari 2024 uitspraak heeft gedaan ([ECLI:NL:GHDHA:2024:191](#)). In die zaak is op 29 november 2024 een conclusie genomen ([ECLI:NL:PHR:2024:1279](#)). De Hoge Raad heeft nog geen uitspraak gedaan.

Brieven

In 2024 ontving de procureur-generaal vier brieven van mensen die aangiften wensten te doen tegen bewindspersonen omdat zij het niet eens waren met politieke beslissingen of gevoerd beleid. De procureur-generaal heeft deze aangiften niet beschouwd als aangiften in de zin van art. 2 onder a van het Protocol omdat naar zijn oordeel geen sprake was van een melding die betrekking had op een concrete gedraging die een bepaald strafbaar feit oplevert.

Toezicht op het Openbaar Ministerie

De procureur-generaal bij de Hoge Raad kan de minister van Justitie en Veiligheid informeren over het feit dat naar zijn oordeel het Openbaar Ministerie (OM) bij de uitoefening van zijn taak de wettelijke voorschriften niet naar behoren handhaaft of uitvoert. In het kader van deze taak stelt de procureur-generaal (veelal thematische) onderzoeken in naar de wijze waarop het OM zijn taken uitvoert. Daarbij gaat de aandacht telkens uit naar de juridische kwaliteit van de onderzochte taak.

In 2024 zijn drie onderzoeken afgerond, waarin eindrapportages zijn verschenen. Twee onderzoeken waren thematisch van aard, het derde onderzoek was een incidentenonderzoek. De procureur-generaal heeft de rapporten in het verslagjaar aan de minister van Justitie en Veiligheid aangeboden.

Toezichtrapport 'Zorgplicht en getuigenbescherming'

In het toezichtrapport met de titel 'Zorgplicht en getuigenbescherming' stond de vraag centraal of het OM bij het uitoefenen van zijn taak op het gebied van het beschermen van getuigen en hun naasten die (mogelijk) vallen onder het stelsel getuigenbescherming de wettelijke voorschriften naar behoren handhaaft en uitvoert. In het onderzoek zijn geen aanwijzingen gevonden dat het OM bij de uitvoering van zijn taak in zijn algemeenheid onvoldoende invulling geeft aan zijn zorgplicht voor de bescherming van getuigen. Wel is onder meer gebleken dat een aantal procedurele voorschriften niet wordt nageleefd, dat leningen worden verstrekt zonder dat op terugbetaling gerichte inspanningen worden verricht en dat de dossiervorming ontoereikend is.

Lees hier [het toezichtrapport](#).

Toezichtrapport 'Bijzondere voorwaarden bij V.I.'

In het toezichtrapport 'Bijzondere voorwaarden bij V.I.' is onderzocht of het OM bij het stellen van bijzondere voorwaarden aan een voorwaardelijke invrijheidstelling aan de wettelijke vereisten voldoet. Geconstateerd is dat dit grotendeels het geval is. Incidenteel zijn er echter bijzondere voorwaarden aangetroffen die onvoldoende duidelijk zijn omschreven of niet noodzakelijk zijn. Ook ontbreekt een duidelijk kader voor de vraag wat onder toezicht op de naleving van de voorwaarden moet worden verstaan en welke beslissingen het OM tijdens dat toezicht aan de reclassering kan overlaten.

Lees hier [het toezichtrapport](#).

Toezichtrapport 'Met zorg aangepakt?'

Het derde toezichtrapport dat in 2024 aan de minister is aangeboden, betreft een incidentenonderzoek naar het handelen van het OM voorafgaand aan een steekincident in een supermarkt aan de Turfmarkt in Den Haag op 20 juni 2023. Dit onderzoek is het eerste incidentenonderzoek dat de procureur-generaal in aanvulling op een onderzoek van de Inspectie Justitie en Veiligheid heeft ingesteld. In het rapport is geconcludeerd dat niet alle informatie over het justitiële verleden van de verdachte was vermeld op de justitiële documentatie (het strafblad) van de verdachte. Verder is geconstateerd dat de uitwisseling van informatie binnen het OM kan worden verbeterd en dat de communicatie tussen het OM en het gevangeniswezen aandacht behoeft. Individuele medewerkers van het OM die betrokken waren bij strafrechtelijke onderzoeken tegen de verdachte hebben, met de kennis waarover zij toen

beschikken, niet onredelijk gehandeld.
Lees hier [het toezichtrapport](#).

Aanbieding van het toezichtrapport 'Met zorg aangepakt?' aan de minister

Lopend onderzoek

In 2024 is verder uitvoering gegeven aan het in 2023 gestarte onderzoek naar het seponeren van strafzaken door het OM en of het OM bij deze taak de toepasselijke wettelijke voorschriften naar behoren naleeft. De onderzoeksresultaten worden in 2025 verwacht.

Toezicht verwerking persoonsgegevens gerechten en parket bij de Hoge Raad

De toezichthoudende rol van de procureur-generaal bij de Hoge Raad bestaat onder meer uit het behandelen van klachten van betrokkenen die van mening zijn dat de verwerking van hun persoonsgegevens door de gerechten of het parket bij de Hoge Raad inbreuk maakt op de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) of de krachtens de Richtlijn gegevensbescherming opsporing en vervolging vastgestelde bepalingen. Dit is vastgelegd in de Regeling toezicht verwerking persoonsgegevens door gerechten en het parket bij de Hoge Raad.

Ingediende klachten

In 2024 zijn zeven klachten ingediend bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad, drie meer dan in 2023. In de jaren ervoor kwamen vijf (2022), elf (2021), zeven (2020), twaalf (2019) en zes (2018) klachten binnen.

Eén klacht zou nog nader worden toegelicht. Dit is in het verslagjaar niet gebeurd, waardoor de klacht verder niet in behandeling is genomen. De overige in 2024 ingediende klachten zijn in 2024 afgehandeld.

Eenzelfde klager heeft tegen twee gerechten telkens een klacht en een handhavingsverzoek ingediend. In een zaak werd geklaagd dat de persoonsgegevens van de cliënten van klager, die volgens klager allen als minderjarigen slachtoffer zijn geworden van een ernstig zedenmisdrijf, in de bestandenpostbus van verschillende media zijn geplaatst. De bestandenpostbus is een online omgeving waartoe alleen de media toegang hebben. Hierin plaatsen de gerechten onder embargo informatie over aankomende rechtszaken. Geantwoord is dat navraag bij het gerecht heeft uitgewezen dat de persoonsgegevens van de cliënten van klager uit de bestandenpostbus zijn verwijderd, zodat voor een onderzoek naar de klacht op dat moment onvoldoende

aanleiding bestaat. In de andere zaak is in overweging gegeven de klacht, dat de persoonsgegevens van een cliënt die slachtoffer was geworden van een zedenmisdrijf in de bestandenpostbus van verschillende media zijn geplaatst, eerst in te dienen bij het desbetreffende gerecht. Wat betreft de verzoeken tot handhaving is opgemerkt dat de procureur-generaal geen interventiebevoegdheid toekomt. De procureur-generaal heeft voor deze kwestie wel aandacht gevraagd binnen de Rechtspraak.

In een andere zaak werd geklaagd over de vermelding van de medische gegevens van de klager in een rechterlijke beslissing. Geantwoord is onder meer dat op grond van artikel 11 van de Regeling toezicht verwerking persoonsgegevens door gerechten en het parket bij de Hoge Raad niet kan worden geklaagd over de zakelijke inhoud van een rechterlijke beslissing.

Een klacht dat sprake is van een datalek vanuit het gerecht is kennelijk ongegrond verklaard. Niet kon worden vastgesteld dat de stukken, die geadresseerd waren aan het gerecht maar buiten het gerecht werden aangetroffen, binnen het gerecht aanwezig waren geweest.

Ook werd geklaagd over de vermelding van de persoonsgegevens van een klager, die in de desbetreffende procedure als gemachtigde optrad, in een gepubliceerde uitspraak. Naar aanleiding van de klacht waren de persoonsgegevens in de gepubliceerde uitspraak alsnog geanonimiseerd. Omdat daarmee is tegemoetgekomen aan de klacht, bestaat onvoldoende aanleiding om over de klacht een oordeel te vragen aan de Hoge Raad.

Een andere klacht hield in dat de griffie van een gerecht per abuis geen volmacht bij klager, die partij was in de procedure, heeft opgevraagd, maar wel het verweerschrift bij de wederpartij heeft opgevraagd. Geantwoord is onder meer dat de klacht terecht is voorgesteld maar dat er, gelet op het gewicht van de gedraging, onvoldoende aanleiding is om over deze klacht een oordeel van de Hoge Raad te vragen.

In 2024 is verder nog een klacht uit 2023 beantwoord. Geschreven is dat het bestuur van het gerecht de klacht over de kwijtgeraakte stukken op een zorgvuldige manier heeft behandeld en dat klager redelijkerwijs onvoldoende belang heeft bij een onderzoek naar de klacht door de Hoge Raad. Hieraan is toegevoegd dat een onderzoek door de Hoge Raad niets zou veranderen aan de omstandigheid dat de stukken zijn kwijtgeraakt, terwijl zo'n onderzoek ook niets verandert aan de hierdoor voor klager ontstane situatie.

Datalekken

In het verslagjaar zijn 393 inbreuken op de AVG, in de zin van datalekken, geregistreerd. Hiertoe behoort een melding van een gerecht in 2024 die ziet op 103 datalekken binnen dat gerecht in 2023. Een enkele keer hebben de datalekken geleid tot het treffen van interne beheersmaatregelen. De aantallen van 2024 en van 2023 (het jaarverslag over 2023 houdt in dat er 262 inbreuken op de AVG, in de zin van datalekken, zijn geregistreerd) zijn fors hoger dan in 2022 (175), 2021 (208) en 2020 (197). Dertien datalekken vonden binnen de Hoge Raad plaats. De overige datalekken vonden plaats bij 14 gerechten en bij IVO Rechtspraak, de ICT-dienstverlener voor de Rechtspraak. Net als in voorgaande jaren ging het van de datalekken die in 2024 plaatsvonden in het merendeel van de gevallen (191) om het tonen, versturen of afgeven van persoonsgegevens aan een persoon terwijl dit niet de bedoeling was. In andere gevallen ging het onder meer om gestolen of kwijtgeraakte gegevensdragers en/of papier met persoonsgegevens (24), en om persoonsgegevens die per ongeluk zijn gepubliceerd (59). Laatstgenoemd aantal is iets lager dan in 2023 (68).

Tussen de gerechten bestaan verschillen in het aantal datalekmeldingen. Een groter aantal datalekmeldingen bij een gerecht hoeft niet te duiden op een lager niveau van

gegevensbescherming dan bij een gerecht met minder meldingen. Het verschil kan ook samenhangen met de mate waarop de organisatie alert is op datalekken en/of de inschatting of een datalek een risico inhoudt dat verplicht tot melding bij de toezichthouder.

Externe klachtzaken

Iedereen die een klacht heeft over de manier waarop een rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast zich in de uitoefening van zijn functie ten opzichte van hem of haar heeft gedragen kan een klacht indienen bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad. Zo'n klacht moet gaan over het gedrag van een rechter; klagen over een rechterlijke beslissing is uitdrukkelijk uitgesloten. Informatie over de klachtregeling is te vinden op de [website](#) van de Hoge Raad.

De instroom van klachten neemt toe. In 2024 zijn 136 klachten bij de procureur-generaal ingediend. Ter vergelijking: in 2023 waren 121 klachten ingediend, in 2022 108 en in 2021 106.

De 136 klachten zijn, op zestien na, alle in 2024 afgehandeld. Elf van deze klachten zijn begin 2025 afgehandeld. Daarnaast zijn in 2024 nog negen klachten uit 2023 afgehandeld.

Categorieën klachten

Klachten met betrekking tot een rechterlijke beslissing

Net als in de afgelopen jaren, had in 2024 een groot deel van de behandelde klachten betrekking op een rechterlijke beslissing. In de verslagperiode werd in 73 van de afgehandelde klachtzaken (onder meer) aangevoerd dat de klager het niet eens was met een rechterlijke beslissing.

Het begrip "rechterlijke beslissing" ziet niet enkel op de eindbeslissing in een zaak. Ook over andersoortige beslissingen van een rechter kan in de klachtprocedure niet worden geklaagd. Dat geldt ook voor klachten over leden van de Kamer voor gerechtsdeurwaarders. Zo was er een klacht die inhield dat de Kamer voor gerechtsdeurwaarders het verzetschrift van de klagster niet in behandeling wilde nemen en dat haar was medegedeeld dat zij in hoger beroep kon gaan bij het hof. De plaatsvervangend procureur-generaal schrijft dat de klacht betrekking heeft op een procedurele beslissing. Dit betekent dat de klacht gericht was tegen een rechterlijke beslissing. De (plaatsvervangend) procureur-generaal kan die klacht daarom niet in behandeling nemen.

Een andere klacht had betrekking op een overweging in een beslissing van de voorzieningenrechter, die inhield dat voor een proceskostenveroordeling op dat moment onvoldoende aanleiding bestond. Een procespartij klaagde, onder verwijzing naar deze overweging, dat hij zich door de rechter gedemoniseerd voelde en feitelijk publiekelijk te schande werd gezet. De procureur-generaal merkt op dat de klacht ziet op de inhoud van een rechterlijke beslissing. Dergelijke klachten zijn uitgesloten van de wettelijke klachtregeling.

Hetzelfde lot trof een klacht die inhield dat de rechter een wrakingsverzoek van de klager had afgedaan door een andere, eerdere beslissing op een wrakingsverzoek te kopiëren, op de zaakgegevens en een paar zinnen na. De plaatsvervangend procureur-generaal merkt op dat de klacht ziet op de wijze waarop een rechterlijke beslissing is vormgegeven. Daarmee gaat de klacht over een rechterlijke beslissing, waarover niet bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad kan worden geklaagd. De rechter die (in dit geval) een wrakingsverzoek dient te beoordelen is vrij in de wijze waarop deze beslissing schriftelijk wordt weergegeven. De plaatsvervangend

procureur-generaal merkt in algemene zin op dat het mogelijk is om bepaalde soorten beslissingen volgens een bepaald stamien op te bouwen, zoals een stamien waarbij eerst het juridisch kader wordt geschetst en vervolgens wordt ingegaan op de bijzonderheden van het te beoordelen geval.

In een zaak werd geklaagd over uitspraken die in het kader van een gratieverzoek zouden zijn gedaan door de raadsheren die het arrest hadden gewezen waarbij de straf of maatregel is opgelegd waarvoor nu gratie is verzocht. De plaatsvervangend procureur-generaal overweegt dat deze klacht verband houdt met de wettelijk verankerde inbreng van het gerecht dat de straf of maatregel heeft opgelegd waarop het gratieverzoek betrekking heeft. Het gerecht dat de straf of maatregel heeft opgelegd, is vrij om zelfstandig de strekking van dit advies aan de minister te bepalen. Het advies moet op basis van een redelijke wetsuitleg worden gelijkgesteld met een rechterlijke beslissing als bedoeld in artikel 13a lid 1 Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO). Het gaat immers om een inhoudelijk standpunt van de rechter over een kwestie die gevolgen heeft voor de veroordeelde waarop het gratieverzoek betrekking heeft en waarover de rechter volgens de wet advies moet uitbrengen. Het klachtrecht is niet bedoeld om rechterlijke beslissingen aan de orde te stellen of deze opnieuw te laten beoordelen.

Klachten over een gedraging van een rechter

Als geen sprake is van een rechterlijke beslissing, kan wel worden geklaagd over de wijze waarop een rechter zich heeft gedragen jegens de klager. Het gaat daarbij om de vraag of de rechter zich in de aangelegenheid waarover de klacht gaat behoorlijk heeft gedragen.

Een voorbeeld betreft de volgende situatie. De klager had bij het bestuur van de rechtbank geklaagd over de rechter die een zaak van hem behandeld had. De rechter zou de klager tijdens de zitting, onder verwijzing naar de verweerder, hebben gevraagd of hij bang was dat hij een beroep had gedaan op de rechter. Het gerechtsbestuur had de klager geschreven dat er navraag was gedaan bij de desbetreffende rechter. Deze had laten weten dat zij zich niet kon herinneren dat zij aan de klager zou hebben gevraagd of hij bang was. De griffier kon zich een dergelijke vraag ook niet herinneren. Uit het proces-verbaal van de zitting bleek niet dat een dergelijke vraag was gesteld. Het gerechtsbestuur achtte de klacht ongegrond. De procureur-generaal verwijst naar het verrichte onderzoek waaruit geen aanknopingspunten naar voren zijn gekomen dat een dergelijke vraag zou zijn gesteld. De procureur-generaal vindt dat de klacht op een zorgvuldige manier is behandeld en hij acht de beoordeling van de klacht niet onjuist. De procureur-generaal heeft de klager bericht geen vordering in te stellen tot het doen van een onderzoek, omdat de klager daar onvoldoende belang bij heeft.

In een andere zaak werd geklaagd over een opmerking in de brief van het gerechtsbestuur in antwoord op een klacht die de klaagster had over een kantonrechter. Het ging om de laatste zin van de volgende passage in de brief van het gerechtsbestuur: "Wel kan ik u melden dat de kantonrechter bij de behandeling van dergelijke verzoeken een zorgvuldige afweging moet maken tussen de vermogensrechtelijke belangen (in het kader van het bewind) en de niet-vermogensrechtelijke belangen (in het kader van het mentorschap). Daarbij laat de voorzitter van team Kanton weten dat u, althans de familie (...), al had kunnen starten met het verlenen van de in uw ogen vereiste zorg in afwachting van een beslissing van de kantonrechter op de eventuele financiële vergoeding". De plaatsvervangend procureur-generaal overweegt dat hij in deze passage leest dat het bestuur de klaagster in algemene zin had willen informeren over de afwegingen die een kantonrechter moet maken bij bepaalde beslissingen. De opmerking waarover wordt geklaagd, komt erop neer dat de beslissing van de kantonrechter geen voorwaarde was voor het verlenen van de vereiste zorg. De plaatsvervangend procureur-generaal merkt op zich voor te kunnen stellen dat de klaagster de wijze waarop die zin was

geformuleerd als onprettig had ervaren, maar gaat ervan uit dat deze zuiver informatief was bedoeld. Hij vindt de opmerking weliswaar ongelukkig geformuleerd, maar hij merkt de toon niet aan als aanmatigend of anderszins ongepast. De plaatsvervangend procureur-generaal vindt dan ook dat het bestuur de klacht op een zorgvuldige manier heeft behandeld en dat de klaagster onvoldoende belang heeft bij een onderzoek door de Hoge Raad.

In een zaak vond de klaagster dat de rechter haar onvriendelijk had bejegend. De rechter had haar 'kattig' aangekeken en zich 'vijandig' gedragen jegens haar. Het gerechtsbestuur had de klaagster geschreven dat een rechter voldoende ruimte dient te hebben in zijn of haar formuleringen ter zitting, zodat hij of zij naar voren kan brengen wat van belang wordt geacht voor de beoordeling en afdoening van het geschil dat aan de orde is. Dat is immers een van de belangrijkste taken van een rechter en dat kan er toe leiden dat rechters kritisch doorvragen. De procureur-generaal schrijft dat voor zover de klaagster klaagde over de wijze waarop de rechter zich tegenover haar had gedragen, gold dat het bestuur onderzoek heeft gedaan. Daarbij heeft het bestuur de belangrijkste bronnen geraadpleegd. De conclusie was dat onvoldoende aannemelijk was geworden dat de rechter de klaagster onheus had bejegend. De procureur-generaal vindt dat de klacht op een zorgvuldige manier is behandeld en vindt de beoordeling van de klacht niet onjuist. De procureur-generaal kan in de algemene woorden waarmee de klaagster over het gedrag van de rechter klaagde geen aanknopingspunten vinden voor nader onderzoek. Daarom vindt de procureur-generaal dat de klaagster onvoldoende belang heeft bij een onderzoek door de Hoge Raad ten aanzien van haar klacht.

Overige klachten

In een zaak werd geklaagd over de afhandeling van een klacht van de klager door het bestuur van de rechtbank. De klager had een klacht ingediend tegen de kantonrechter omdat de kantonrechter zijn verzoek om het kort geding schriftelijk te laten plaatsvinden had afgewezen. De klager had deze afwijzing ervaren als discriminatie op grond van handicap/chronische ziekte. Het gerechtsbestuur wees erop dat de wet voorschrijft dat een kort geding mondeling dient plaats te vinden. Het gerechtsbestuur schreef daarnaast te hebben begrepen dat de klager zelf gekozen heeft om het kort geding aanhangig te maken en dat hij daarmee gebonden was aan de door de wet voorgeschreven procesgang. De klager had ook kunnen kiezen om iemand te machtigen om in zijn plaats naar de kort geding zitting te komen. Het gerechtsbestuur meende dat er geen sprake was van enige vorm van discriminatie. De plaatsvervangend procureur-generaal vindt dat het gerechtsbestuur de klacht op een zorgvuldige manier heeft behandeld en hij vindt de beoordeling van de klacht niet onjuist. Daarom is zijn conclusie dat de klager onvoldoende belang heeft bij een onderzoek door de Hoge Raad.

Vordering

In de verslagperiode heeft de procureur-generaal een vordering ingediend bij de Hoge Raad tot het doen van nader onderzoek naar de gedraging van een rechter. De vordering betrof de rechtsvraag of een klacht over het niet (tijdig) publiceren van een rechterlijke uitspraak in een fiscale zaak, waarin de verzoeker als procespartij is betrokken respectievelijk waarin de verzoeker niet als procespartij kan worden aangemerkt doch wel rechtens te respecteren belang heeft bij publicatie, binnen het bereik van de klachtregeling als bedoeld in de artikelen 13a tot en met 13g Wet RO valt (vordering van 12 juli 2024, [ECLI:NL:PHR:2024:976](#)). De procureur-generaal komt tot de conclusie dat de klacht betrekking heeft op een rechterlijke beslissing en daarom in het kader van artikel 13a RO niet inhoudelijk kan worden onderzocht. De Hoge Raad heeft deze conclusie gevolgd ([ECLI:NL:HR:2024:1549](#)).

Interne klachtzaken

In de verslagperiode zijn vijf klachten ingediend tegen leden van het parket bij de Hoge Raad.

Een van de klachten was gericht tegen een advocaat-generaal en betrof een conclusie die deze advocaat-generaal had genomen in de zaak van de klager. De klacht kwam erop neer dat de advocaat-generaal zich onbehoorlijk heeft gedragen jegens de klager door in zijn conclusie bepaalde uitlatingen te doen over de klager als persoon en over zijn bedrijf. De procureur-generaal heeft een klachtadviescommissie belast met de behandeling van en de advisering over de klacht.

De andere klachten waren gericht tegen de procureur-generaal en de plaatsvervangend procureur-generaal en betroffen de behandeling van klachten als bedoeld in artikel 13a Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO).

Twee van die klachten betroffen beslissingen die waren genomen op de ingediende klachten. Op grond van de Klachtenregeling van het parket van de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (verder: de klachtenregeling) kan echter niet worden geklaagd over beslissingen die worden genomen door de procureur-generaal of de plaatsvervangend procureur-generaal ten aanzien van de toepassing van artikel 13a en verder van de Wet RO (klachtbehandeling door de Hoge Raad, zie artikel 2.4 van de klachtenregeling). Deze klachten konden dan ook niet in behandeling worden genomen.

Eén klacht betrof de reactie van de plaatsvervangend procureur-generaal op een klacht tegen de procureur-generaal. Deze klacht werd behandeld door een advocaat-generaal die niet bij de eerdere klachtbehandeling betrokken was. Hij achtte de klacht kennelijk ongegrond.

Ten slotte werd een klacht ingediend naar aanleiding van een reactie van het secretariaat van de procureur-generaal op een verzoek van een klager om het gehele dossier betreffende zijn bij een rechtbank behandelde klacht toe te sturen. De plaatsvervangend procureur-generaal heeft deze klacht kennelijk ongegrond geacht.

Aanwijzen gerecht voor strafvervolgning van rechters en leden Openbaar Ministerie

In de verslagperiode zijn drie verzoeken tot aanwijzing van een gerecht voor de (mogelijke) vervolging en berechting van een rechter of officier van justitie behandeld (artikel 510 Wetboek van Strafvordering).

Het eerste verzoek betrof een rechter tegen wie aangifte was gedaan van valsheid in geschrift. Het tweede verzoek betrof de betrokkenheid van een adjunct-officier van justitie als bestuurder van een personenauto bij een aanrijding met een fiets. Het derde verzoek betrof een officier van justitie in opleiding tegen wie aangifte was gedaan van mishandeling.

In deze drie gevallen concludeerde de procureur-generaal tot aanwijzing van een andere rechtbank voor de mogelijke vervolging en berechting van de zaak. De Hoge Raad wees overeenkomstig de conclusies aan respectievelijk de rechtbank Limburg, de rechtbank Noord-

Nederland en de rechtbank Oost-Brabant (HR 5 maart 2024, 24/00557; HR 3 september 2024, 24/03220; HR 3 september 2024, 24/02961).

Betekening van exploten

In het verslagjaar 2024 werden 2072 exploten betekend. Daarvan bevatten 327 exploten een dagvaarding. Het merendeel betreft exploten waarbij derdenbeslag wordt gelegd onder de Staat der Nederlanden.

Overige correspondentie

Verzoeken om toepassing bevoegdheden artikel 121 Wet RO

Eind 2023 zijn twee verzoeken bij de procureur-generaal ingekomen waarin wordt verzocht om toepassing te geven aan zijn bevoegdheden op grond van artikel 121 Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO). Op grond van die bepaling waakt de procureur-generaal in het bijzonder voor de handhaving en uitvoering van wettelijke voorschriften bij de Hoge Raad, de gerechtshoven en de rechtbanken. De procureur-generaal heeft deze twee brieven in het verslagjaar beantwoord, evenals een soortgelijk verzoek dat begin 2024 is binnengekomen.

Geantwoord is onder meer dat artikel 121 Wet RO de procureur-generaal in verband met deze taak geen bijzondere bevoegdheden toekent, ook niet om in te grijpen in individuele rechtszaken. Voor zover zich concrete gevallen voordoen die aanleiding geven tot betrokkenheid van de procureur-generaal in het kader van deze taak, zal die betrokkenheid bijvoorbeeld kunnen bestaan uit het voeren van overleg om zo bij te dragen aan verbeteringen bij de gerechten. In de voorgelegde gevallen zag de procureur-generaal geen aanknopingspunten voor een dergelijke betrokkenheid.

Overige brieven

De procureur-generaal ontvangt veel brieven in het kader van zijn bijzondere taken, zoals de externe klachtregeling en het instellen van cassatie in het belang der wet. Daarnaast bereiken de procureur-generaal ieder jaar andere brieven. De schrijvers van die brieven leggen verschillende vragen en problemen aan de procureur-generaal voor in de hoop dat hij daar een antwoord op of oplossing voor heeft.

De brieven betreffen onder andere aangiften van strafbare feiten tegen personen of instanties en/of verzoeken om vervolging. Er zijn ook brieven die verzoeken bevatten om in te grijpen in een zaak, de behandeling daarvan over te nemen of een uitspraak te vernietigen. Daarnaast zijn er verzoeken om juridisch advies. Een enkele keer wil een schrijver van een brief in gesprek met de procureur-generaal over de invulling van specifieke juridische termen die in een vonnis of arrest zijn gebruikt. Het merendeel van deze brieven betreft kwesties waarin de procureur-generaal geen taken of bevoegdheden heeft op basis waarvan hij iets zou kunnen betekenen voor de schrijver van de brief.

In 2024 zijn 35 van deze brieven bij de procureur-generaal ingekomen. Dit is minder dan het jaar daarvoor (44). Deze brieven zijn op twee na alle in 2024 beantwoord. Daarnaast zijn begin 2024 nog twee brieven uit 2023 beantwoord.

Samenstelling parket 31-12-2024

Procureur-generaal	• Mr. F.W. Bleichrodt
Plaatsvervangend procureur-generaal	• Mr. M.H. Wissink (C)
Advocaten-generaal	• Mr. P.J. Wattel (B) • Mr. E.B. Rank-Berenschot (C) • Mr. D.J.C. Aben (S) • Mr. E.J. Hofstee (S) • Mr. P. Vlas (C) • Mr. A.E. Harteveld (S) • Mr. G.R.B. van Peursesem (C) • Mr. T.N.B.M. Spronken (S) • Mr. C.M. Ettema (B) • Mr. R.H. de Bock (C) • Mr. T. Hartlief (C) • Mr. W.L. Valk (C) • Mr. B.J. Drijber (C) • Mr. B.F. Keulen (S) • Mr. B.F. Assink (C) • Mr. D.J.M.W. Paridaens (S) • Mr. G. Sniijders (C) • Mr. S.D. Lindenbergh (C) • Mr. P.M. Frielink (S) • Mr. M.R.T. Pauwels (B) • Mr. R.J. Koopman (B) • Mr. L.M. Coenraad (C) • Mr. F. Ibili (C)
Plaatsvervangend advocaten-generaal	• Mr. M.E. van Wees (S) • Mr. V.M.A. Sinnige (S)

Mutaties in het parket bij de Hoge Raad der Nederlanden in 2024

Benoemd tot advocaat-generaal	•	Mr. R.J. Koopman	Per 01-03-2024
	•	Mr. L.M. Coenraad	Per 01-06-2024
	•	Mr. F. Ibili	Per 01-07-2024
Aangewezen tot plaatsvervangend advocaat-generaal	•	Mr. V.M.A. Sinnige	Per 01-11-2024
Ontslag verleend aan	•	Mr. M.L.C.C. Lückers	Per 15-05-2024
	•	Mr. E.M. Wesseling-van Gent	Per 01-07-2024

C = civiel; S = straf; B = belasting. Betrokkene maakt deel uit van de sectie binnen het parket op dit deelgebied.